

Daryela, micuța campioană

O cheamă Daryela. S-a născut în 2013, are 9 ani și locuiește în Giurgiu. Este un copil obișnuit, frumos, iubit de mami și tati. Și totuși... Daryela dă toate semnele că este specială. Mami ar fi vrut să cânte, o vedea în concerte, pe scene, așa că în primii ani de viață a dus-o să facă muzică. Numai că mica Daryela era atrasă de altceva, nu de ce-i plăcea mamei. "Talentul ei nu era acolo". Copilul de 3 ani prefera compania tatălui în fața televizorului. Se așeza cuminte lângă el și urmăreau împreună

sportul preferat al omului mare de lângă ea: tenisul.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Părinții au înțeles că fetița este fascinată de mingea care zbură între cei doi jucători. Și a început să pună întrebări: "tati, de ce mingea nu e mai mare, tati, ce este aia rachetă?". La 4 ani, Daryela a văzut pentru prima dată un teren de tenis și pentru prima dată s-a jucat cu "domnul", așa cum îi spune și astăzi celui care o antrenează, prof. dr. Cătălin Paraschiv. Antrenorul și-a dat 2 ani, timp în care i-a format tehnica, răbdarea, i-a testat voința și i-a conturat personalitatea. După 2 ani, a dat verdictul: "Daryela este talent autentic. Dacă adăugăm muncă, multă muncă, vom auzi imnul României cântat pentru ea". De aici a început construcția.

Pentru că așa se numește transformarea unui pui de om, în tenismen de valoare. Campionate, efort imens al acestui copil îndrăgostit de racheta de tenis, mii de km parcurși în mașină părinților pentru a ajunge la concursuri din toată țara, peste graniță în Spania, diplome pe care le strângea cu emoție în brațele ei mici când urca pe podium, satisfacție că are adversari mai mari ca ea și pe care îi și bate în meciuri, înfrângeri, uneori, pe care le-a primit ca un om mare, toate acestea au pavat calea ei spre succes. Performanțele Daryelei stârnesc valuri de admirație și mândrie în școala unde ea învață, dar și în orașul care-i este "casă".

Corul laudătorilor fără niciun merit se înalță de câte ori mica tenismenă giurgiuveancă revine acasă, ridicat de vocile și mesajele oamenilor politici de partid. Ba, unii chiar și-au amintit că odată, au stat în preajma ei, că au respirat același aer cu ea. Dar atât. Pentru că tot mai multe performanțe sportive vin fără implicarea și ajutorul statului român. Câți copii, nebăgați în seamă, ignorați, neajutați, dar talentați, se pierd anual, sunt îngropați de dezinteresul celor plătiți să se implice în ajutarea și promovarea lor? În spatele unui copil cum este Daryela stă mereu sacrificiul imens al părinților și bunicilor. Ea practică performanța, zi de zi.

Talentul ei nu ține cont de nivelul de trai al familiei, nu ține cont de cei doar 9 ani împliniți, nici de locul nașterii. Dar tot acest efort comun, copil-părinți-antrenor are nevoie de impulsul financiar pentru a-și atinge potențialul. Daryela, campioana de la Giurgiu are speranța în inimă și visuri în minte. Diferența dintre posibil și imposibil stă în costuri financiare la care s-au angajat părinții, stă în credința antrenorului că fetița cu ochi albaștri și codițe blonde va fi exemplul de urmat pentru alți tineri și mai stă în visul ei ascuns ca pe un secret mare: într-o zi, va fi ca idolul ei în tenis, Ion Țiriac. Cum de știe ea de marele Țiriac? Din poveștile lui tati pe care le auzea de când avea 4 ani: "A fost odată, la noi acasă, un mare tenismen care ne-a făcut să fim tare mândri că suntem români...". Ea știe că povestea lui va continua cu povestea ei: "A fost odată, Daryela...".

Gabriela Laura Magori